

Sygn. akt VIII U 1175/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Trybulec-Czernek

Protokolant: st. sekr. sądowy Barbara Urmańska

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2013 r. w Gdańsku

sprawy **K. K.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania K. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 27 maja 2013 r. nr (...)

oddala odwołanie

/na oryginale właściwy podpis/

Sygn. akt VIII U 1175/13

Artykuł I. U Z A S A D N I E N I E

Decyzją z dnia 27 maja 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. ponownie odmówił wnioskodawcy K. K. prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach, bowiem nie udowodnił on 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy wskazał, iż nie uwzględnił jako pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia wnioskodawcy od 02 listopada 1989 r. do 30 lipca 1991 r. w firmie (...) s.c. w B. na stanowisku brygadzysty produkcji wyposażenia okrętowego w K..

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawca K. K. wskazał, iż do wniosku o emeryturę dołączył świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach, które potwierdza, iż pracował w S.w warunkach szczególnych od dnia 13 lipca 1968 r. do dnia 13 czerwca 1985 r. z przerwą w okresie od 24 października 1968 r. do dnia 15 listopada 1970 r. na odbycie zasadniczej służby wojskowej.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o jego odrzucenie, wskazując, iż prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku VIII Wydział Pracy i ubezpieczeń Społecznych z dnia 06 grudnia 2011 r., sygn.akt. VIII U 502/11 oddalono odwołanie wnioskodawcy od decyzji ZUS z dnia 13 września 2010 r. odmawiającej przyznania prawa do emerytury na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca K. K. urodził się w dniu(...)

Niesporne.

Decyzją z dnia 13 września 2010 roku organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach z uwagi na fakt, iż wnioskodawca nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy nie uwzględnił jako pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia wnioskodawcy od 02 listopada 1989 r. do 30 lipca 1991 r. w firmie (...) s.c. w B..

Prawomocnym wyrokiem z dnia 06 grudnia 2011 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygn. akt VIII U 502/11, oddalił odwołanie wnioskodawcy od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. z dnia 13 września 2010 r. odmawiającej ubezpieczonemu prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych.

vide: decyzja z dnia 13.09.2010 r. – k.21 t. III akt ZUS, wyrok z dnia 06 grudnia 2011 r. – k.72 akt sprawy VIII U 502/11

Decyzją z dnia 17 grudnia 2012 roku organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury pomostowej z uwagi na fakt, iż wnioskodawca nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy nie uwzględnił jako pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia wnioskodawcy od 02 listopada 1989 r. do 30 lipca 1991 r. w firmie (...) s.c. w B..

Prawomocnym wyrokiem z dnia 05 czerwca 2013 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygn. akt VIII U 262/13, oddalił odwołanie wnioskodawcy od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. z dnia 17 grudnia 2012 r. odmawiającej ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej

vide: decyzja z dnia 17.12.2012 r. – k.23 t. IV akt ZUS, wyrok z dnia 05 czerwca 2013 r. – k.49 akt sprawy VIII U 262/13

W dniu 16 maja 2013 roku K. K. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. ponowny wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

Wnioskodawca nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

W toku postępowania przed organem rentowym wnioskodawca udowodnił 25 lat, 5 miesięcy i 27 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 14 lat, 10 miesięcy i 10 dni pracy w warunkach szczególnych.

Do okresów pracy w warunkach szczególnych organ rentowy nie zaliczył okresu zatrudnienia wnioskodawcy od 02 listopada 1989 r. do 30 lipca 1991 r. w firmie (...) s.c. w B..

Zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzją z dnia 27 maja 2013 roku organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach z uwagi na fakt, iż wnioskodawca nie udowodnił 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

vide: wniosek k.1-3 t.V akt ZUS, karta przebiegu zatrudnienia – k.7 t. V akt ZUS, decyzja z dnia 27 maja 2013 r. – k.8 t.V akt ZUS, odwołanie k.3-4 akt sprawy.

Przy uznaniu całego okresu pracy w szczególnych warunkach wnioskodawca nie posiada co najmniej 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Dowód: akta sprawy VIII U 262/13, akta sprawy VIII U 502/11, zeznania świadka R. P. – protokół z dnia 21 listopada 2013 r. – zapis na płycie CD – k.33 akt sprawy, koperta, zeznania wnioskodawcy przesłuchanego w charakterze strony - protokół z dnia 21 listopada 2013 r. – zapis na płycie CD – k.33 akt sprawy, koperta.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych odwołanie wnioskodawcy nie może być uznane za słuszne.

Należy wskazać, iż prawomocnym wyrokiem z dnia 06 grudnia 2011 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygn. akt VIII U 502/11, oddalił odwołanie wnioskodawcy od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. z dnia 13 września 2010 r. odmawiającej ubezpieczonemu prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych. Na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego, nie uznał on jako okresu pracy w warunkach szczególnych, okresu pracy wnioskodawcy od 02 listopada 1989 r. do 30 lipca 1991 r. w firmie (...) s.c. w B.. Tym samym Sąd Okręgowy przesądził, iż ubezpieczony nie ma prawa do emerytury w warunkach szczególnych.

Zważyć należy, iż także prawomocnym wyrokiem z dnia 05 czerwca 2013 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygn. akt VIII U 262/13, oddalił odwołanie wnioskodawcy od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. z dnia 17 grudnia 2012 r. odmawiającej ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej, nie uznając jako okresu pracy w warunkach szczególnych, okresu pracy wnioskodawcy od 02 listopada 1989 r. do 30 lipca 1991 r. w firmie (...) s.c. w B..

Podkreślić więc należy, iż ubezpieczony nie spełniał wymaganych warunków do nabycia prawa do emerytury w warunkach szczególnych, ani też warunków do nabycia prawa do emerytury pomostowej.

Sąd rozpoznając odwołanie ubezpieczonego nie miał wątpliwości – w związku z treścią powyższych wyroków – iż ubezpieczony, który w toku niniejszego postępowania nie przedstawił żadnych nowych dowodów, potwierdzających fakt wykonywania przez niego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, pracy w warunkach szczególnych w spornym okresie od 02 listopada 1989 r. do 30 lipca 1991 r., nie legitymuje się co najmniej 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach. Świadek R. P. zawnioskowany przez ubezpieczonego w istocie podtrzymał zeznania złożone w sprawie VIII U 502/11 i nie wskazał żadnych nowych okoliczności. Jego zeznania choć wiarygodne są niewystarczające dla uznania spornego okresu za pracę w warunkach szczególnych wobec braku jakichkolwiek dokumentów ze spornego okresu.

W związku z powyższym, uznając zaskarżoną decyzję ZUS za prawidłową, Sąd rozważał, czy odwołanie ubezpieczonego od zaskarżonej decyzji oddalić, czy – jak wnosił pozwany – odrzucić.

W okolicznościach sprawy, można bowiem uznać, iż przedmiot obu spraw – nieniejszej oraz o sygn. akt VIII U 1175/13 jest tożsamy. W orzecznictwie przyjęto, iż wszczynające postępowanie sądowe odwołanie od decyzji organu rentowego pełni rolę pozwu, stąd też w sytuacji, gdy o to samo roszczenie między tymi samymi stronami sprawa została już prawomocnie osądzona, sąd powinien odwołanie odrzucić na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. (tak: Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 19 czerwca 1998r., sygn. akt II UKN 105/98, OSNP 1999/16/529).

Z drugiej strony, podkreślenia wymaga, iż, jak wyjaśnił to Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 08 lipca 2005r. w sprawie I UK 11/05, w odniesieniu do stosunków ubezpieczenia społecznego powaga rzeczy osądzonej ma walor szczególny, który ogranicza w istocie jej praktyczne znaczenie. Rozstrzygnięcia sądowe w sprawach z tego zakresu ustalają treść łączącego strony stosunku prawnego - (rebus sic stantibus) - w chwili wyrokowania. Nowe zdarzenia zachodzące po uprawomocnieniu się orzeczenia mogą spowodować przekształcenie treści praw i obowiązków stron stosunku ubezpieczenia społecznego, gdyż nie jest wykluczone spełnienie lub upadek przesłanek materialnoprawnych prawa do świadczeń. Zasadą rządzącą tymi stosunkami jest właśnie możliwość wzruszenia ustaleń stanowiących podstawę prawomocnych orzeczeń (art. 114 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - jednolity tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.), także przez wydanie nowej decyzji organu rentowego (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 3 października 1996 r., II UZP 18/96, OSNAPiUS 1997 nr 7, poz. 117, a poprzednio uchwałę z dnia 20 września 1978 r., II UZP 7/78, OSNCP 1979 nr 3, poz. 48, postanowienie z dnia 19 stycznia 1984 r., II URN 131/83, OSNCP 1984 nr 10, poz. 177, wyrok z dnia 8 października 1986 r., II URN

182/86, OSNCP 1987 nr 12, poz. 212, postanowienie z dnia 14 stycznia 1997 r., II UKN 50/96, OSNAPIUS 1997 nr 17, poz. 328 i wyrok z dnia 5 sierpnia 1999 r., II UKN 231/99, OSNAPIUS 2000 nr 19, poz. 734).

Sąd Okręgowy rozważając powyższe, miał także na uwadze, iż w ostatnim czasie orzecznictwo Sądu Najwyższego ugruntowuje pogląd, że wydanie przez organ rentowy nowej decyzji, także co do świadczenia będącego przedmiotem wcześniejszej decyzji i postępowania wcześniej zakończonego prawomocnym wyrokiem sądu, wszczętego w wyniku wniesienia od niej odwołania, uprawnia ubiegającego się o świadczenie do wniesienia kolejnego odwołania do sądu, a wszczęta w ten sposób sprawa cywilna nie jest sprawą o to samo świadczenie w rozumieniu art. 199 § 1 pkt 2 kpc. Przepis ten daje podstawę do odrzucenia odwołania tylko wówczas, gdy zostało ono wniesione od decyzji już wcześniej zaskarżonej odwołaniem, które zostało oddalone prawomocnym wyrokiem. Natomiast odwołanie od nowej decyzji organu rentowego podlega merytorycznemu rozpoznaniu, zgodnie z zasadą przewidzianą w art. 83 ust. 2 u.s.u.s. (por. wyrok SN z 5.04.2011r. w sprawie IIIUK 116/10, wyrok SN z 23.03.2010r. w sprawie IIUK 251/09, postanowienie SN z 16.10.2009r. w sprawie IUK 116/09).

Sąd w niniejszej sprawie przyjął zatem, że w przypadku wydania nowej decyzji ZUS dotyczącej odmowy przyznania prawa do emerytury, należy decyzję tę rozstrzygnąć merytorycznie i wykazać ubezpieczonemu, iż decyzja ta jest prawidłowa i uzasadniona, z uwagi na nie przedłożenie przez ubezpieczonego żadnych nowych dowodów w sprawie.

Z przytoczonych względów, z uwagi na prawidłowość zaskarżonej decyzji, z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. w związku z cytowanymi przepisami Sąd oddalił odwołanie ubezpieczonego nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

SSO Elżbieta Trybulec-Czernek